

בעזרת השם יתברך

ספר

עצתו אמונה

מכתבי חיזוק, אמונה, ועצות
מעשיות לחיים,
נקתבו על ידי ראש ישיבת
תפארת התורה ברסלב

חש"פ

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzefat
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש ירושלים
Heichal Hakodesh Jarusalem
שבטי ישראל 39
052-712-8416

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh Beitar Illit
רחוב ברים 9
052-764-4664

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh Bnei Brak
רחוב ויינרב 3
054-848-0941

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh Yavne'el
רחוב דרך הבקעה
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh Beit Shemesh
רחוב רבי יהושע 6
058-322-1800

בקר באתר שלנו - ברסלב סנטר
www.BRESLEVCENTER.com

לשמיעת השיעורים באידיש ובלשון הקודש חייגו
0797040066
שמעו ותחי נפשכם

לקבלת הקונטרס במייל,
לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליון שלחו מייל ל'
ATZATOEMUNA@GMAIL.COM

לרכישת קונטרסים, דיסקי אונקי, כרטיסי זיכרון, עם
השיעורים והניגונים של הראש ישיבה
וכן למידע על נסיעות לציון מוהרא"ש זיע"א ביבניאל
0527644664 חייגו:

עצתו אמונה

- א. איך אפשר להגמיל מלכת לישון מאחר?
- ב. איך אני יכולה להחזיק מעמד בשערין לא זכיתי לילדים?
- ג. מה אני עונה לבן שלי ששואל על קדשה?
- ד. כמה ילד צריך ללמד?
- ה. תוכלו לתת לי הודעה לקראת נשואי?
- ו. איפה כתוב שששלו מדים תורה לא צריכים כלי זין?

איש אמונות

- א. אי אפשר להחזיק מעמד בלי תפלה?
- ב. 'לחיות' על קדוש ה'
- ג. רבי נתן הקדוש
- ד. עצות שלא יחסר חלב לתינוק
- ה. על ידי למוד גמרא יוצאים מכל הצרות והיסורים
- ו. לתרגם את הספר "עצתו אמונה"

עֲצָתוֹ אֲמוֹנָה

איך אפשר להגמל מללכת לישון מאחר?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה,

אני מורה לילדות צעירות, ובזכות השעורים שלך, ובפרט שעורי החנוך הנפלאים, אני מאד מצליחה בעבודת הקודש, ואני מנסה להכניס לתלמידות אהבת ה', וראת שמים, ובעקר תפלה והתבודדות. כשאני עורכת הגרלה בכתה, אני מאד נהנית לראות איך שכל התלמידות מתפללות אל ה' שהן יזכו בגורל. הן חיות עם ה' ומבקשות ממנו כל דבר.

יש לי בעיה אחת שבבילה אני הולכת לישון מאד מאחר, יש לי הרבה מה להכין ליום הלמודים הבא, וכן אני עושה בכל לילה שעה התבודדות וכתוצאה מכך אני הולכת לישון מאד מאחר, אני יושנת מקסימום בין 5 עד 6 שעות בלילה, וזה גורם כמובן שלא יהיה לי למחרת את הישוב הדעת הנצרך למורה.

כמה שאני מבקשת מה' יתברך שאצליח ללכת לישון מקדם, עדין לא הצלחתי לעשות זאת. ותמיד אחרי שאני שומעת בשעורים שמלמדים ומורות צריכים ללכת לישון מקדם אני מקבלת עלי ללכת לישון מקדם, אבל ללא הצלחה. אני מבקשת תמיד לפני השנה מאת הנותן לייעוץ כח שיתן לי כח מעל לדרך הטבע, ואני רואה שזה עוזר לי להעביר את היום בחסדי ה' בהצלחה, אבל בתוכי אני יודעת בודאות שאיני עושה את הדבר הנכון. ולכן אני רוצה לשאל אם יש עוד דרך להגמל מההרגל הרע הזה.

אגב, פעם ראיתי באחד המכתבים תפלה מעוררת לב שמוהרא"ש כתב למציאת הזיווג, והדפסתי את זה, ואני אומרת את זה. השאלה אם ישנה תפלה מיחדת לבחורות או שזה טוב גם לבחורים וגם לבחורות?

יִישַׁר כַּח גְּדוּל.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת תש"פ לפרט קטן,

... תחי'.

קבלתי את מכתבך.

אינך יכולה לתאר לעצמך גדל הזכות של להיות מורה לבנות, ולחנך אותן שהן יהיו אמהות פשרות; בפרט בנות קטנות שהן עדין מאד תמימות, הן מקבלות ובולעות בצמאון כל מלה שהן שומעות.

את צריכה מאד לשמח על שיש לך עבודה כזו קדושה, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (בבא בתרא ח:): על הפסוק (דניאל יב, ג): "ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם ועד - אלו מלמדי תינוקות", אחת שלומדת תורה עם בנות ישראל דומה לכוכבי השמים; יש לה זכיות בלי שעור כמספר כוכבי השמים בכל העולם.

מורה צריכה לאכל טוב ולישן מספיק כמו שההלכה אומרת (יורה דעה סימן רמה, סעיף טז): "ואין למלמד לנער בלילה מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמד, וכן לא יתענה", אסור למלמד להשאיר ער עד מאחר בלילה, כדי שהוא לא יהיה עיף ביום, וכן הדבר לגבי מורה; אם המורה עיפה, היא לא ישנה כמו שצריך, היא מתעצבנת יותר מהר חס ושלום, וזה יכול לגרם צער לבנות וכו'; וכן הדבר לגבי אכילה, אם היא לא אוכלת כמו שצריך, היא רעבה, היא יכולה חס ושלום להתעצבן על הבנות. ולכן עליך להזהר מאד ללכת לישן מקדם כדי שתהיי מישבת, וכך כל היום יתנהל לך יותר בקלות.

תבקשי מהשם יתברך בכל יום: "אנא ה' עזר לי שאמצא את זיווגי במהרה ובקלות, עזר לי שאקבל בעל צדיק, בעל שחי אתך ועם התורה; אבא שבשמים עזר לי שאתחתן עם בחור פשוט שחי עם צדיק והולך בדרכי הצדיק, ואם חס ושלום מגיע לי בעל כעשו אני מבקשת ממך תשנה את זה ותן לי בעל כניעקב אבינו.

אבי שבשמים אני יודעת ומאמינה שתפלה יכולה לשנות את הזיווג, כמו שרבונו אומר (ספר המדות, אות חתון, סימן ט): "על ידי תפלה יכול לשנות זיווג הנכרז בשמים", על ידי תפלה יכולים לשנות את זה; לכן אבקש ממך אבא יקר, עזר לי שאקבל בעל טוב שיחזק אותי, וישמח אותי, ושנבנה ביחד בית נאמן בישראל".

בזכות הלמוד עם התלמידות, ושלא תפלי בין בנות ממשפחות עניות לבנות

ממִּשְׁפָּחוֹת עֲשִׂירוֹת, לֹא תִפְּלִי בֵּין הַבָּנוֹת הַמִּתְלַבְּשׁוֹת עִם בְּגָדִים יְקָרִים לְבִין אֵלֹו
הַמִּתְלַבְּשׁוֹת בְּפִשְׁטוֹת, בְּזָכוֹת זֶה שֶׁתִּשְׁמְרִי עַל רְגִישׁוֹתֶיךָ שֶׁל הַבָּנוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
יִקְבַּל אֶת תְּפִלוֹתֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁחֲכַמְנוּ הַקְּדוּשִׁים מְסַפְּרִים (תְּעִינֵית כ.ד): "הֲיָה פֶּעַם עֲצִירַת
גְּשָׁמִים וְתִקְוָה אֲרָכָה לֹא יָרְדוּ גְשָׁם, וְהִתְאַסְּפוּ בְּבֵית הַכְּנָסֶת לְהִתְפַּלֵּל עַל הַגְּשָׁמִים,
וּבְאֲמֻצָּע נִגַּשׁ יְהוּדִי פְּשׁוּט אֶל הַעַמּוּד וְאָמַר: "מִשֵּׁב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגְּשָׁם" וּמִיָּד
הִחֲלוּ לָרֶדֶת גְּשָׁמִים, וְשָׂאֲלוּ אוֹתוֹ: "מָה הֵם מַעֲשִׂיךָ הַטּוֹבִים?" וְעָנָה: "אֲנִי מְלַמֵּד
תִּינוּקוֹת וְאֲנִי מְבַדֵּיל בֵּין אֵלֹו שֶׁאֲבִיָּהֶם מְשַׁלְּמִים לִי בְּעֵבֹר הַלְמוּד לְבִין אֵלֹו שֶׁאֵין
אֲבִיָּהֶם מְשַׁלְּמִים; עוֹד אֲנִי נוֹהֵג, שֶׁכְּשֶׁאֲנִי מְבַחֵין מִבְּיַד שֶׁאֵינוֹ רוֹצֵה לְלַמֵּד, אֲנִי מְשַׁחֵד
אוֹתוֹ; יֵשׁ לִי בְּבֵית אֲקוּרִיוֹם עִם דְּגִים וְאֲנִי מְשַׁכְּנְעוֹ שֶׁאֵם הוּא יִלְמַד אֲרָאָה לוֹ אֶת
הַדְּגִים וְכֵן הוּא חוֹזֵר אֶל לְמוּדוֹ"; רְאִינוּ כָּאֵן שֶׁאֵם הַמְּלַמֵּד אוֹ הַמוֹרֶה שׁוֹמְרִים עַל
בְּנָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יֵשׁ לָהֶם כַּח גְּדוּל בְּשָׁמִים וְכָל תְּפִלוֹתֵיהֶם מִתְקַבְּלִים.
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אִיךָ אֲנִי יְכוּלָה לְהַחֲזִיק מֵעַמּוּד בְּשַׁעֲדִין לֹא זְכִיתִי לִילְדִים?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי אִשָּׁה, הִתְחַתַּנְתִּי לַפְּנֵי שְׁנַתִּים, וְעוֹד לֹא זְכִיתִי לִילְדִים, לְאַחֲרוֹנָה אֲבִדְתִי וְכו', וְהִדְבַּר
מִפְּרִיעַ לִי נוֹרָא, אֲנִי מְרַגֶּשֶׁה שֶׁאֲנִי כְּשֶׁלּוֹן אֶחָד גְּדוֹל. מִיָּד אַחֲרֵי הַחֲתֻנָּה כָּבַר חֲכִיתִי לִילֵד, אֲבָל
בְּכָל יוֹם שֶׁעוֹבֵר אֲנִי נִשְׁבַּרְת בְּקִרְבִי יוֹתֵר וְיוֹתֵר כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה שֶׁאֲנִי עֹדִין אֲנִינִי נוֹשַׁעַת.

גְּרַמְתִּי לְעַצְמִי גְלוּת, אֲנִי לֹא מִשְׁתַּתְּפֶת בְּחַתֻּנוֹת כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהִיּוֹת הַמְּסַכְּנָה, אֲנִי
מְרַגֶּשֶׁה שֶׁאֲנִי מְצַעֲרַת אֶת הַזְּרִי הַמְּחַפֵּים לְנִכְדִים, וְעַל הַכֹּל אֲנִי עוֹד מְרַגֶּשֶׁה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
כּוֹעֵס עָלַי, אֲנִי מִתְפַּלֵּלַת וְעוֹשֶׂה הַרְבֵּה מִצְוֹת וּמְנַסָּה לְהִיּוֹת אִשָּׁה כְּשֶׁרָה, לָמָּה ה' עוֹשֶׂה לִי אֶת
זֶה? אִם הוּא לֹא חָפֵץ בִּי, אִיךָ וְלָמָּה יְהִיָּה לִי חַיּוֹת בְּקִיּוּם הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת?

אֲנִי יוֹדַעַת שֶׁאֲסוּר לְהִסְתַּוֵּבֵב עִם קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲבָל מָה אֶעֱשֶׂה שִׁישׁ לִי בֵּן
קְשִׁיּוֹת? אֲנִי לֹא יְכוּלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִמְּחִי. אִיךָ אֲנִי יְכוּלָה לְהִסְתַּוֵּבֵב שְׂמִחָה וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל
הַכֹּל בְּעֵין שְׁחוּרָה? אִיךָ אוֹכֵל לְהִתְחַיֵּל לְחֶשֶׁב טוֹב וְחִיּוּבִי וְלֶאֱהָב אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֶת הַיְהוּדוּת,
בְּזִמְן שֶׁלְּכֹלֵם יֵשׁ יְלָדִים וְרַק לִי לֹא?

יִישַׁר כַּח.

תשובה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשַׁת וַיִּגַּשׁ, ג' טבת, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קָטָן
מֵרַת ... תְּחִילָה.

קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת בְּכָלֵל לֹא מִסְכָּנָה, הִתְחַתְּנָה בְּסֵף הַכֵּל לְפָנַי שְׁנַתִּים, עוֹד יִהְיֶה לְךָ יְלָדִים.
וּמָה שְׂאֵבֶדְתָּ וְכו', זֶה אֲמוֹר לְחֹזֵק אוֹתְךָ, כִּי מִזֶּה אֶת רוֹאֵה שְׂאֵת וּבְעֵלְךָ יְכוּלִים
לְהוֹלִיד יְלָדִים וְעוֹד תִּזְכּוּ לְבֵית מְלֵא יְלָדִים.

אֶת לֹא עוֹשֶׂה טוֹב בְּזֶה שְׂאֵת לֹא יוֹצֵאת מִהַבֵּית, וְאֶת לֹא מִשְׁתַּתְּפֵת בְּשִׁמְחוֹת;
לְמָה תִּסְתַּבְּכִי עִם מִחְשָׁבָה שְׁה' כּוֹעֵס עֲלֶיךָ? לְמָה תִּדְבְּקֵי אֶת עֲצֻמְךָ לְחֹשֵׁב שְׂאֵת
מִצְעָרַת אֶת הוֹרֵיךָ? ! אֶת לֹא מִצְעָר אֶת הוֹרֵיךָ בְּזֶה שְׁהִשְׁם יִתְבָּרֵךְ עוֹד לֹא נִתֵּן לְךָ
יְלָדִים, אֶת מִצְעָרַת אוֹתָם עַל יְדֵי זֶה שְׂאֵת בְּדִכְאוֹן וְנִשְׁאַרְתָּ בְּבֵית כָּל הַזְּמַן.

אִם אֶת רוֹצֵה יְלָדִים, תִּצְאֵי מִהַגְּלוּת שְׁלֹךְ, מִהַעֲצָבוֹת שְׁלֹךְ; רַבְּנוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת,
אוֹת בְּנִים, סִימָן כב): "מָה יַעֲשֶׂה אָדָם וַיִּהְיֶה לוֹ בְּנִים? יַפְזֵר מַעוֹתָיו לְעַנְיִים, וַיִּשְׂמַח אֶת
אֲשֵׁתוֹ", אִם נוֹתֵנִים הַרְבֵּה צְדָקָה וּמְשֻׁמָּחִים אֶת הָאִשָּׁה זוֹכִים לְיְלָדִים; רוֹאִים מִכָּאֵן
שְׁעַל יְדֵי שְׂמִחָה זוֹכִים לְכָל הַיְשׁוּעוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מָה אֲנִי עוֹנֶה לְבֵן שְׁלִי שִׁשׂוֹאֵל עַל קִדְשָׁה?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

רֵאשִׁית אֲנִי רוֹצֵה לְהוֹדוֹת לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א עַל כָּל הַשְּׁעוּרִים וְהַחֲזוּקִים.

בְּנֵי בֶן הַעֲשָׂר מֵאֲזִין הַרְבֵּה לְשִׁעוּרֵי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א, לְאֶחָרֹנָה הוּא שׂוֹאֵל אוֹתִי מָה
זֶה פָּנִים הַבְּרִית שֶׁרֹאשׁ יְשִׁיבָה מְדַבֵּר כָּל הַזְּמַן שְׁזֶה חָמוּר מְאֹד, וּמָה זֶה לְהִזְהַר מֵאֲנָשִׁים חוֹלֵי
נֶפֶשׁ, וְעוֹד שְׂאֵלוֹת כְּאֵלוֹ. עֲנִיתִי לוֹ שְׁכֻשְׁהוּא יִהְיֶה יוֹתֵר מִבְּגֵר הוּא יְבִין, אֲבָל הוּא יִלְד חָכֵם וְהוּא
לֹא מְרַצָּה מִתְּשׁוּבוֹת כְּאֵלוֹ. אוֹלֵי הָרֹאשׁ יְשִׁיבָה יְכוּל לְהַגִּיד לִי מָה אוֹכֵל לְעֵנּוֹת לוֹ.

יִישַׁר פֶּת.

תשובה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת, שְׁנַת תש"פ לַפְּרִט קָטָן
לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא מֵבִין אֶת הַשְּׂאֵלָה שֶׁלָּךְ, וְעוֹד יוֹתֵר אֲנִי מִתְפַּלֵּא עַל תְּשׁוּבַתְךָ שֶׁזֶּה נֹגֵעַ
רַק לְמַבְגָּרִים, וְכִשְׁהוּא יִתְבַּגֵּר הוּא יֵבִין", בְּאִיזָה גִיל לֹא צְרִיכִים לְהִבִּין אֶת זֶה? אֵלּוּ
דְּבָרִים שֶׁכֻּלָּם צְרִיכִים לְדַעַת, זְקָנִים עִם נְעָרִים, "הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹסֵר לָנוּ לְגַעַת
בְּאוֹת בְּרִית קְדוֹשׁ וְאֵם נֹגְעִים וְכוּ' וְכוּ' הֲרֵי פּוֹגְמִים בְּבְרִית רַחֲמָנָא לְצִלָּן", בְּלִי לְהִבִּין
מִדּוּעַ; זְקָנִים עִם נְעָרִים צְרִיכִים לְדַעַת לְהִזְהַר מֵאֲנָשִׁים חוֹלִים שְׂרוּצִים לְטַמֵּא אֶת בְּנֵי
הַנְּעוּרִים, לְהִזְהַר מִחֻבְרִים הַמְדַּבְּרִים נְבוּל פֶּה.

כְּשֶׁהֵינּוּ יְלָדִים צְעִירִים הֵינּוּ מִתְאַסְּפִים בְּכָל מוֹצָאֵי שַׁבַּת מִימֵי הַשׁוֹכְבֵי"ם
לְשִׁמְעַע דְּבָרוֹת קְדוֹשׁ מִמֶּרֶן רַבְּנוּ הַקְדוּשׁ מִסַּטְמָאָר זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ; הֵינּוּ שׁוֹמְעִים
אֶת הַקְּלָטוֹת שֶׁל הַדְּרָשׁוֹת שֶׁהוּא מְסַר בִּימֵי הַשׁוֹכְבֵי"ם שֶׁמְעַנּוּ אֶת הַרְבֵּי בּוֹכָה
שֶׁיִּשׁוּבוּ בַתְּשׁוּבָה וְשִׁיזְהָרוּ לֹא לִפְגָּם בְּמִדַּת הַיְסוּד, הַדְּרָשׁוֹת הָאֵלּוּ טִהְרוּ אֶת
נַשְׂמוֹתֵינוּ וְהַכְנִיסוּ בְּנוֹ יִרְאַת שָׁמַיִם, לְהִזְהַר מִלְחָטָא.

כְּמוֹ כֵּן כָּל הַמְלַמְדִים שְׁלֵי בְּחִירַת דְּבָרוֹ הַרְבֵּה מִקְדְּשַׁת הַבְּרִית; לְמִדַּתִּי בְּתַלְמוּד
תוֹרָה סַטְמָאָר בְּבוּרוֹ פֶּאָרְק, שֶׁם הַמְלַמְדִים מְדַבְּרִים מִקְדְּשַׁת הַבְּרִית, לוֹמְדִים עִם
הַיְלָדִים עַל פִּי הַדְּרָךְ שֶׁהַרְבֵּי הַקְדוּשׁ מִסַּטְמָאָר זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ הַצִּיב, שֶׁיִּדְבְּרוּ עִם
הַיְלָדִים שִׁיזְהָרוּ מִלְּגַעַת בְּבְרִית קְדוֹשׁ וְשִׁישְׁמְרוּ עַל הָעֵינַיִם וְכוּ'.

חוֹבָה עַל הַהוֹרִים לְלַמֵּד עִם בְּנֵיהֶם חֹמֶר עֲנִין קְדְּשַׁת הַבְּרִית, בְּלִי הַסְּבָרִים וּבְלִי
טְעָמִים; לוֹמְדִים אֶת זֶה מְגִיל אֶפְסֵס. עַל הַהוֹרִים לְדַבֵּר עַל זֶה שׁוֹב וְשׁוֹב, שֶׁהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא אוֹסֵר עָלֵינוּ לְגַעַת בְּבְרִית קְדוֹשׁ.

כְּשֶׁנֹּטְטִילִים יָדִים עִם הַיְלָדִים וְכִשְׁהַיְלָדִים הוֹלְכִים לְבֵית חַפְּסָא חוֹזְרִים עַל זֶה
שׁוֹב וְשׁוֹב כְּמוֹ שֶׁחוֹזְרִים עַל שְׂאָר הַלְּכוֹת, לְדַגְמָא הַלְּכוֹת מְקַצָּה, צְרִיכִים לְחַזֵּר
וּלְהַגִּיד לַיְלָדִים שׁוֹב וְשׁוֹב שֶׁאֲסוּר לְגַעַת בְּדְבַר מְקַצָּה, וְכִשְׁרוֹאִים אוֹתָם נֹגְעִים בְּדְבַר
מְקַצָּה צוֹעֲקִים מִיַּד "שַׁבַּת", "מְקַצָּה", - עַד שֶׁזֶּה נִכְנָס לְהֶם בְּתוֹךְ תוֹכָם; וְהֵם מְבִינִים
שֶׁאֲסוּר לִיהוּדֵי לְגַעַת בְּשַׁבַּת בְּדְבַר מְקַצָּה.

אִם בְּנֵךְ יִשְׂאֵל אוֹתְךָ: "אָבָא, לָמָּה אוֹסֵר לְגַעַת בְּמְקַצָּה?" אַתָּה תַּעֲנֶנָּה לוֹ:
"כְּשֶׁתְּבַגֵּר תִּבִּין" אוֹ שֶׁתַּעֲנֶנָּה לוֹ "כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹסֵר"? אוֹתוֹ דְּבַר לְגַבֵּי
שְׁמִירַת הַבְּרִית; כְּשֶׁהִבֵּן שׁוֹאֵל: מַה זֶה פָּגַם הַבְּרִית, מַה זֶה הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה?

עונים לו: "זה אומר שאסור לגעת בבִּרְיַת קֹדֶשׁ", מה הפְּנֵנָה להיות קְדוֹשׁ? "לְשֹׁמֵר על העֵינַיִם" לְמָה? "כִּי כָכָה אָמַר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ".

אי אֶפְשֶׁר לְסַמֵּךְ על הַמְּלַמְדִים וְהַמְּגִידֵי שְׁעוּרִים שֶׁהֵם כֹּבֵר יִדְבְּרוּ עַל זֶה, כִּי לֹא כָלֵם מְדַבְּרִים מִזֶּה, הַמְּלַמְדִים וְהַמְּגִידֵי שְׁעוּרִים לֹא יוֹדְעִים שָׂאֵם לֹא לֹמְדִים עִם הַיְלָדִים לְהַשְׁמֵר מֵעֲבֻרוֹת זֶה כָּל כֵּף חֲמוּר, הַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ מִסַּטְמָאָר זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ צִטָּט בְּאֶסְפֵת מְלַמְדִים אֵת מָה שֶׁחֲכַמֵּינוּ זְכָרֹנָם לְבִרְכָה מְסַפְּרִים (תָּנָא דְבִי אֱלִיהוּ רַבָּא, פְּרָק יח): "אֱלִיהוּ הִנְבִיא סִפֵּר: פַּעַם אַחַת הָיִיתִי מִהַלֵּךְ בְּתוֹךְ עִיר אַחַת שֶׁבְּגוֹלָה וּמִצְאָתִי שֵׁם מְלַמֵּד דְּרַדְקִי שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב עִם מְאִתִּים תְּלַמִּידִים וְכָלֵם בְּנֵי שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה עַד עֲשָׂרִים, שָׁנָה לְאַחַר מִכָּן חֲזַרְתִּי לְאוֹתָהּ עִיר וְלֹא מִצְאָתִי אֵת הַמְּלַמֵּד, וְאָמְרוּ לִי שֶׁכֹּבֵר מֵת, וְכֵן מֵתָה אֶשְׁתּוֹ בְּנֵיו וְתַלְמִידָיו, וְנִשְׁאַרוּ רַק הַתְּלַמִּידִים הַצְּעִירִים, הַתַּחֲלָתִי לְכַבוֹת, לְמָה מֵת הַמְּלַמֵּד - הוּא מִשְׁפַּחְתּוֹ וְתַלְמִידָיו, פְּתָאֵם נִגַּשׁ אֵלַי מִלֶּאֶד מִשְׁמִיִּם וְשָׂאֵל אוֹתִי: "אֱלִיהוּ לְמָה אֶתָּה בּוֹכָה?" עֲנִיתִי לוֹ: "וְכִי לֹא אֶבְכֶּה עַל זֶה שֶׁכָּלֵם מֵתוֹ..." וְאָמַר לִי "לֹא יָפָה עֲשִׂיתָ שְׂאֶתָּה בּוֹכָה וּמִתְאַבֵּל וּמִתְאַנַּח עֲלֵיהֶם", וְאָמַר לִי "אַל תִּבְכֶּה אֱלִיהוּ" אָמַרְתִּי לוֹ: "מִפְּנֵי מָה?" עָנָה לִי: "שֶׁהֵן הָיוּ עוֹשִׂין דְּבָרִים מְכַעְרִים וְדְבָרִים שְׂאֵינָן רְאוּיִין, וּמְקַלְקְלִין בְּעֲצָמָם, וְהָיוּ מוֹצִיאִין שְׂכַבְת זֶרַע חֲנָם וְהֵן לֹא הָיוּ יוֹדְעִים בְּעֲצָמָן שֶׁהֵמִיתָהּ מִשִּׁיגְתָּן", הֵם עָשׂוּ דְבָרִים מְגַנְיִים הֵם חָטְאוּ אֶחָד עִם הַשֵּׁנִי; אָמַר הַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ מִסַּטְמָאָר זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ: "רוֹאִים מִכָּאֵן שֶׁחֻבָּה עַל כָּל מְלַמֵּד לְלַמֵּד עִם הַתְּלַמִּידִים עַל חֲמֵר עֲנִיָן פְּגָם הַבְּרִית".

אֲשֶׁרֵיהֶם הַהוּרִים הַשׁוֹמְרִים עַל בְּנֵיהֶם, הֵם יְרוּוּ מֵהֶם הַרְבֵּה נַחַת.

...

כִּמָּה יֵלֵד צְרִיף לְלַמֵּד?

שְׂאֵלָה:

לְכַבוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי יֵלֵד בֶּן 11, דְּבַר רֹאשׁוֹן רְצִיתִי לַהֲדוֹת עַל הַמְּכַתֵּב שֶׁהִרְאֵשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א שְׁלַח לִי בַחֲזָרָה [הַמְּכַתֵּב מוּבָא בְּסוּף הַתְּשׁוּבָה], זֶה חֲזַק אוֹתִי מְאֹד. וְכֵן זְכִיתִי בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת זוֹ לַעֲרֹךְ סִיוִם עַל גְּמָרָא מְסַבְּתָא בְּרְכוּת.

רְצִיתִי לְשָׂאֵל כִּמָּה שְׂאֵלוֹת:

1 - יש לנו ברוך ה' משפחה גדולה עם אחים ואחיות, והרבה פעמים אני מפריע להם. כבר בקשתני כמה פעמים מהשם יתברך שלא אפריע להם, אבל היצר הרע מתגבר עלי, מה אוכל לעשות?

2 - הראש ושיבה אומר בשעורים שלא טוב לקרא ספרי קומיקס ואבא שלי גם אומר כך. אבל הבנות אצלנו בן מביאות הבינה ספרי קומיקס ואני מאד אוהב לקרא בהן, מה אוכל לעשות? אמא שלי אכן קונה לי ספרים של ספורי צדיקים, אבל אני מסים אותם מהר מאד.

3 - אני רוצה ללמד הרבה תורה, אבל אני יודע שהראש ושיבה שליט"א אומר שילד צריך גם לשחק, ולא ללמד כל הזמן. אני חוזר כל יום מהחידר בשעה חמש וחצי, ואני רוצה לדעת כמה אני צריך ללמד בזמני הפנוי.

תודה על הכל.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד הילד הנחמד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

אני שמח לשמע שזכית לסיים מסכת ברכות; אתה ילד צעיר בן אחד עשרה ויש לך שכל של אדם מבגר, ללמד כמה שיותר תורה על פי 'סדר דרך הלמוד' שקבלנו מרבנו הקדוש, שגם כשלא מבינים את הנלמד יאמרו את המלים של התורה הקדושה (שיחות הר"ן, סימן עו).

לגבי שאלתך הראשונה שאתה רוצה לעבד על המדות; על זה צריכים לצעק הרבה אל השם יתברך, זה לא קורה בזמן קצר. כמו שהקדוש רבי אלימלך מליזענסק מפרש את מאמר חכמינו זכרונם לברכה (יומא כ): "כבר צוח הכהן אגא השם, ונשמע קולו ביריחו", הוא מסביר (נעם אלימלך, תחלת פרשת וישלח): "שזמן ארף צריף האדם לצעק אגא השם, זכני שאזכה לעבדך באמת, ואז נשמע קולו, אבל לא בימים מעטים", צריכים לצעק הרבה זמן אל השם עד שזוכים להיות צדיק.

לגבי קריאת ספרי קומיקס וכו'; עדיף שתקרא ספורי צדיקים, מעשיות איף שהצדיקים חיו ועל ידי זה יכנס בך חשק חזק וכסופים גם להיות צדיק. רבנו הקדוש אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רמח): "דע, שספורי מעשיות מצדיקים הוא דבר גדול מאד", יש ענין גדול מאד לקרא ולשמע ספורי צדיקים, "כי על ידי ספורים מצדיקים, נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ

מאד", כי כשהאדם שומע ספורי צדיקים לבו נתעורר והוא מתלהב ומשתוקק אל השם יתברך, מקבלים חשק גדול להיות יהודי כשר כשרואים לאן הצדיק הגיע כשהוא עמד בנסיונות, ורוצים גם להיות צדיק.

לגבי שאלתך כמה צריכים ללמוד וכו'; כשאתה חוזר מהחידר תלך לשחק קצת, מאד בריא לילדים להתפרק קצת; דבר ראשון תלך לשחק קצת, לקפץ ולרוץ עם החברים שלך, אחר כך תקבע לך שעור המשיך בש"ס כסדרן. תמצא לך מקום שקט, או בבית או בבית כנסת שקט ותלמד דף אחר דף, ותזכה ללמד ולסיים ש"ס עוד קודם הבר מצוה, ועל ידי זה תמשיך על עצמך צלם אלקים.

בעקר תנהג על פי העצה של רבנו, העצה שמשיח יכניס בעולם; תטיל קצת ותשפך את לבך אל השם יתברך, תבקש ממנו: "אבא שבשמים עזר לי אני רוצה להיות צדיק, אני רוצה לחיות אתך, אני רוצה לחשב רק ממך, לא להסיח דעתי ממך", ותזכה להיות צדיק גדול.
חזק ואמץ עם כל הכחות.

...

[המכתב הנזכר לעיל :

אנא ה' עזר לי לשמר על העינים.

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת לך לך, ח' חשוון, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד הילד הנחמד ... גרו יאיר.
קבלתי את מכתבך.

אני שמח לשמע שזכית ללמוד ולסיים כבר פעם השנייה ששה סדרי משנה; אינך יכול לתאר לעצמך מה זה אומר, ילד בן אחד עשרה מסים כבר בפעם השנייה ששה סדרי משנה.

מוהרא"ש זכרונו לברכה היה אומר תמיד לבחורי הישיבה, כשהם הגיעו לספר לו שהם סימו משניות: "צאו לרחוב ותגשו אל אחד האנשים ותשאלו אותו אם הוא כבר סים פעם משניות, הוא יסתפל עליכם כאלו נפלתם מהירח", אבל ברוב ה' אתם בן מנצלים את הזמן עם דברים טובים.

לגבי מה ששאלת על שמירת עינים וכו'; בכל פעם שהנך יוצא מהבית, עמד בפתח הבית ושם ידך על המזוזה ותפלל אל ה' תפלה זו: "אנא השם, עזר לי

שְׂאוּכַל לְשַׁמֵּר אֶת עֵינַי, וְלֹא אֶכְשַׁל בְּרֵאוֹת אֲסוּרוֹת, אֲבָא שְׁבַשְׁמִים הַחֲזִירֵנִי בְּשֵׁלֹם הַבֵּיתָה", וְתִגִּיד אֶת הַפְּסוּק: "הֵן אֲרָאֲלִם צַעְקוֹ חֲצָה מִלְּאֲכִי שְׁלֹם מֵרַב יִבְכְּיוּן", שְׁנֵה מְסַגֵּל לְשִׁמִּירַת עֵינַיִם, כְּמוֹ שְׂרַבְנוֹ אֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת רֵאִיָּה, חֶלֶק ב', סִימָן ט): "כְּשֶׁאָדָם יוֹצֵא לְשׁוֹק וּמִתְרַאֵשׁ שֶׁלֹּא יָבֵא לְיַדֵּי הַרְהוּר עַל יַדֵּי הָרֵאִיָּה שְׁיִרְאֶה נְשִׁים יָפוֹת, יֹאמֵר הַפְּסוּק "הֵן אֲרָאֲלִם צַעְקוֹ חֲצָה" וְכוּ', וְעַל יַדֵּי זֶה יִנְצֵל מֵרֵאוֹת".

כְּשֶׁיֵּצֵא לָךְ לְעֵלוֹת שׁוֹב לְצִיּוֹן שֶׁל מוֹהֲרָא שׁ תִּזְכֵּיר אוֹתִי שֶׁם וְתִתְפַּלֵּל עִבּוּרֵי, שְׁמִי: יוֹאֵל בֶּן רִיצָא רַעְכָּל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶיךָ.]

...

תּוֹכְלוּ לְתֵת לִי הַדְּרָכָה לְקִנְיַת נְשׂוֹאֵי ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

כֵּאֵן כּוֹתֵב בְּחוֹר מֵאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל הַמֵּאֲזִין לְכָל הַשְּׁעוּרוֹיִם, זֶה נוֹתֵן לִי הַרְבֵּה חֲזוֹק לַחַיִּים וְכֹבֵד סִימְתִי כְּמָה פְּעָמִים שֶׁשָׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה.

הַתְּאַרְסֵתִי בְּעֶזְרַת ה', וְהַחֲתָנָה תִּתְקַיֵּם בְּעוֹד חֲדָשִׁים, וְרִצִּיתִי לְקַבֵּל הַדְּרָכוֹת וְעֲצוֹת אִידֵי לְהַתְנַהֵג וּלְחַיּוֹת אַחֲרֵי הַחֲתָנָה.

יִישֵׁר כַּח גְּדוֹל.

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת וַיְגַשׁ, ג' טַבַּת, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קָטָן

לְכַבּוֹד הַחֲתָן ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְסוּד הַיְסוּדוֹת בְּשֵׁלֹם בֵּית הוּא לְהִיּוֹת פְּתוּחִים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי ; אִם מִשְׁהוּ מְצִיק צְרִיכִים לְשׁוֹחַח עַל כֶּךָ אֶחָד עִם הַשְּׁנִי. אִם לֹא מְשׁוֹחַחִים אוֹ שְׂאֶחָד מִפְּחָד מִהַשְּׁנִי לְשׁוֹחַח הָרִי זֶה חֲסָרוֹן בְּשֵׁלֹם בֵּית.

אֲצַל רַבְנוֹ שְׁלֹם בֵּית הִזָּה יְסוּד הַיְסוּדוֹת; רַבְנוֹ לֹא רָצָה שְׁיָבֹאוּ אֵלָיו לְפָנָי הַחֲתָנָה וְהַקְפִּיד מְאֹד עַל כֶּךָ שְׁיִכְבְּדוּ אֶת הָאִשָּׁה, כְּמוֹ שְׂמוּכָא בְּשִׁיחוֹת הַר"ן (סִימָן רסד) שְׂרַבְנוֹ בְּקֶשׁ מְאֹד שֶׁנִּכְבְּד אֶת הַנְּשִׁים וְשֶׁנִּדְבַר אֵלֵיהֶן בְּצוּרָה יָפָה וּמְכַבְּדָת; רַבְנוֹ אָמַר:

"הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם, בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו'", הן עוברות הרבה מאד יסורים ומכאובים; ולכן יש להזהר לכבדן.

ולכן עכשו שאתה מתחתן, הזהר תמיד בכבוד אשתך; תדבר אליה יפה ותחמיא לה הרבה, אף פעם אל תתוכח עמה; מוהרא"ש היה תמיד אומר לנו "עם אשה לא מתוכחים, האשה תמיד צודקת".

הקדוש ברוך הוא יעזר שתזכה לגשת לחתונה בשעה טובה ומצלחת, תמיד תחפש איך לבנות ולעודד את אשתך, לפרגן לה מלים טובות, וכך היא תעשה תמיד את רצונך, כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (סנהדרין כב): "אין האשה כורתת ברית אלא למי שעשאה כלי", הסביר מוהרא"ש, שפשוטונים את נפש האשה, הופכים אותה לכלי שלם, מרימים את רוחה עם מלים טובות: "את בן מסגלת", את בן שנה", את כל החיים שלי", וכו' וכו' היא הופכת לכלי חזק והיא הופכת להיות חטיבה אחת עם בעלה, וביתכם יהיה משפן, מקום השראת השכינה.

...

איפה כתוב שקשלומודים תורה לא צריכים כלי זין?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ראש הישיבה שליט"א דבר באחד השעורים על המקרה הנורא שהיה בניו ג'רסי, והוא הזכיר את ה"תנא דבי אליהו" שאומר שהלומד תורה לא צריך כלי זין להתגונן. רצייתי להראות את זה למישהו, אולי יוכל ראש הישיבה שליט"א לצנן איפה זה כתוב?

יישר פח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויגש, ד' טבת, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד... נרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (תנא דבי אליהו רבא, ד): "כל תלמיד חכם שעוסק

בתורה בכל יום תמיד, בשביל להרבות כבוד שמים, אינו צריך לא לחרב ולא לחניט ולא כל דבר שיהיה לו שומר, הלומד תורה בשביל כבוד השם יתברך אינו צריך חרב או אפדת מגן כדי להשמר מרע, "אלא הקדוש ברוך הוא משמרו בעצמו", הקדוש ברוך הוא בעצמו שומר עליו.

עכשו כשכלנו כואבים את הטרגדיות הנוראות שקרו, גם בניו ג'רסי היכן שאשה ובחור נהרגו ברציחה נוראה, וגם במונסי היכן שרוצח נכנס לבית הרב בעת הדלקת נרות חנכה ודקר כפה יהודים - אנחנו צריכים לקבל על עצמנו ללמד את התורה הקדושה בשביל כבוד השם יתברך, זה הדבר היחיד שאנחנו יכולים לעשות, ללמד את התורה הקדושה.

כששומעים חדשות נוראות כאלו אנחנו צריכים להחליט, כל אחד מאתנו, לשוב אל השם ולשמר את התורה הקדושה, וננצל ממקרים רעים.

תכמינו זכרונם לברכה אומרים (ויקרא רבה לה, ו): "הסיף והספר נתנו מכרכין מן השמים", הקדוש ברוך הוא ברא את התורה ואת החרב ביחד, "אמר להם הקדוש ברוך הוא, אם שמרתם מה שכתוב בספר זה הרי אתם נצולים מן הסיף, ואם לאו סוף שהוא הורג אתכם", אם תשמרו ותקימו את מה שכתוב בתורה תנצלו מן הסכין הגדול, ואם לא שומרים ומקימים את התורה קורים כאלו מקרי רצח.

עוד מצינו (עבודה זרה יז): כשהרומאים גזרו על למוד התורה הם תפסו את רבי אליעזר, חשדו בו שהוא לומד תורה ושהוא שודד, אמר להם רבי אליעזר: "אי סיפא - לא ספרא", אם חושדים אתם בי שאני לומד תורה, הרי אין לי חרב - איני שודד, "ואי ספרא לא סיפא", ואם אתם חושדים בי שיש לי חרב, סכין גדול, אז איני יכול ללמד תורה, כי שני אלו לא הולכים ביחד; רואים מכאן שהתורה היא ההפך של רציחה.

שהקדוש ברוך הוא כבר ירחם עלינו, וישמרנו מפל הרעות ויגאלנו מן הגלות עם משיח צדקנו, אמן.

...

איש אמונות

אי אפשר להחזיק מעמד בלי תפלה

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת ויחי, י"ב טבת, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

למה אתה מדכה את עצמך? למה אתה משבר את רוחך? תקום ותחיל מחדש, הקדוש ברוך הוא עומד ומחכה שתשוב אליו. אתה עוד יכול לחזור בתשובה והקדוש ברוך הוא מחכה שתחזור בתשובה, אמר להשם יתברך שאמה הולך להתנהג כראוי, ואתה כבר לא הולך לעשות מעשים רעים.

קח את העצה של רבנו; לך למקום ריק מאדם, מקום שאין שם מישהו שרואה אותך ותתחיל לשוחח עם השם יתברך, זה תנן לך כחות להתרומם ולהמשיך לחיות. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות ו:): "אין עמידה אלא תפלה"; אומר מוהרא"ש, אי אפשר לחיות בלי תפלה, "אין עמידה" - אי אפשר לעמד ולהחזיק את עצמו, "אלא תפלה" - רק על ידי תפלה; כשמתפללים ומתבודדים זוכרים מה שרבנו עושה אתנו, זוכרים איך היינו נראים בלי דעת רבנו, אז אפשר להחזיק מעמד. הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לך הצלחה בכל הענינים.

...

'לחיות' על קדוש ה'

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויחי, עשרה בטבת, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחי'.

אשריך ואשרי חלקך על שזכית לחזור בתשובה ואת שומרת שבת קדש, חכמינו

הקדושים אומרים (שבת קיח): "המשמר שבת כהלכתה אפלו עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו", מי ששומר שבת, הקדוש ברוך הוא מוחל לו על כל עונותיו גם אם עבד עבודה זרה רחמנא לצלן; כשפן אדם זוכה ושומר את השבת נותנים לו שכר הרבה גם בעולם הזה וגם בעולם הבא.

לגבי מיתה על קדוש ה' וכו'; קיימת עוד מדרגה גבוהה והיא 'לחיות על קדוש ה'". כשעולים לך למח מחשבות של מיתה על קדוש ה' תקבלי על עצמך שמהיום והלאה את הולכת לחיות על קדוש השם, כל מעשיך יהיו רק לקדש שמו של הקדוש ברוך הוא, כל דבוריך יהיו עם הכוונה להכניס אמונה בקרב עוד אנשים.

תתחזקי, ה' אתך; ה'י שמחה על שחזרת בתשובה ואת מתנהגת על פי התורה. על ידי שמחה תצאי מכל הבעיות; ה'י שמחה ותראי שאת יוצאת מכל הקשיים, כמו שכתוב בפסוק (ישעיהו נה, יב): "כי בשמחה תצאו", על ידי השמחה יוצאים מכל הבעיות (עין לקוטי מזהר"ו, חלק א', סימן כד).

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לך הצלחה בכל הענינים.

...

רבי נתן הקדוש

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויחי, י"א טבת, שנת תש"פ לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר.

אתמול התאספנו במונסי לרגל הלולת מורנו רבי נתן הקדוש זכרוננו לברכה, ספרנו את ספור התקרבותו של רבי נתן אל רבנו הקדוש. שהוא נכנס אל רבנו וספר לו את כל מה שעובר עליו ורבנו יצא לטיל עמו, ובלקתם בחוץ הניח רבנו את ידו על כתפו של רבי נתן ואמר לו אלו המלים: "און ווייטער איז גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צו א גוטער חבר"; (פרוש: ותו, הרי זה טוב מאד לשפך את הלב בפני השם יתברך, כפי ששופכים את הלב בפני ידיד טוב). רבנו גלה לו אז את ענין ההתבודדות, שהאדם ירגיל את עצמו לדבר אל השם יתברך בשפה המדברת ויספר לו הכל, ולא יסתיר ממנו כלום. רבנו אמר לרבי נתן שאם הוא יתרגל לנהג כך, הכל ילך אצלו כשורה ויהיה לו חיים מתוקים.

רבי נתן זכרוננו לברכה ספר אחר כך: "כשרבנו הניח את ידו על כתיפי ואמר לי

ותו, הרי זה טוב מאד לשפוף את הלב בפני השם יתברך, כפי ששופכים את הלב בפני ידיד טוב, הבנתי מיד שאני כבר נושעת, כי מה שרק יעבור עלי לא אהיה אבוד, אלא אלף מיד לספר הכל להקדוש ברוך הוא.

כשאדם מתחיל לצית לרבנו, ומדבר את אשר על לבו אל השם יתברך, הוא מודה לו על כל מה שיש לו, מבקש על כל מה שהוא צריך ומספר לו את כל מה שמציק לו, ואם הוא נפל ועשה מעשים מגנים הוא מספר לו על כך ומבקש מהשם יתברך שימחל לו עליהם - אדם כזה חי ב"גן עדן" כבר כזה העולם, הוא חי חיים טובים, הוא חי עם אמונה, הוא יודע שאף אחד לא יכול לפגוע בו ולהרע לו.

וכן דברנו על גדל מעלת הדפסת ספרי רבנו; נהגו אצל אנשי שלומנו להתעורר יחד בהלולת רבי נתן בענין הדפסת ספרי רבנו, ברוך ה' היתה התעוררות גדולה בקרב אנשי שלומנו לעזר בהדפסת הספר "אשר בנחל".

השם יתברך זכה אותי עכשו לעזר להדפיס את הספר אשר בנחל, רק עכשו עזרתי בהדפסת חלק קע"ז וקע"ח; אם תרצה תוכל לזכות בזכות עצומה ולעזר להדפיס את מכתבי מוהרא"ש שכתבם במסירות נפש כדי לחזק בני ישראל, מוהרא"ש הבטיח שכל מי שיתרם עבור הדפסת ספר "אשר בנחל" יראה נסים גדולים.

כמו כן התחזקנו יחד בענין "סדר הלמוד" שרבנו הנחיל לנו (שיחות הר"ן סימן עו), ללמד תורה בכל יום גם כשלא מבינים וגם כשמאד עצוקים; וגם כשיש את כל התרוצים שבעולם לא נותר ונלמד בכל יום שעורים בסדרן בכל התורה כלה.

חבל שלא תלמד בכל יום קצת חמש; תתחיל לעבור על הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום כבר מתחלת השבוע, כל יום קצת, ויהיה לך הצלחה גדולה. זכר מה שמוהרא"ש זכרונו לברכה אומר: "שבוע שלא עוברים על הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום - לא יצליחו באותו שבוע חס ושלום, ושבוע שכן עוברים על הפרשה - יצליחו מאד".

יש לי הרבה מה לכתב, אבל אין לי את הזמן, אני חייב להפגס אל הבחורים לחזקם, עוד אכתב לך בהזדמנות אחרת אם ירצה ה'.
ה' יתברך יעזר שיהיה לך הצלחה בכל הענינים.

עצות שלא יחסר חלב לתינוק

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויגש, ג' טבת, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד אהובי יקירי... גרו יאיר.

אם אשתך מתקשה בלהאכיל את התינוק תקיים את העצה שרובנו אמר (ספר המדות, אות בנים, סימן סה): "השירות והתשבחות, שאומרים קדם אור היום, הוא סגלה לבנים. גם לאשה שנחסר חלבה", כשקמים לפנות בקר, ושרים ומשבחים לה' - זו סגלה לבנים וגם לאשה שאין לה מספיק חלב, "גם לאשה רעה שהיא פעסנית", וזה סגלה גם לאשה שכוועסת הרבה.

קח את עצת רבנו הבדוקה והמנסה, תקום לפנות בקר - עכשו בחרף היום מתחיל מאחר יותר ואין צורך לקום בשעה מאד מקדמת - קח לה ספר תהלים ותשיר פרקי תהלים להשם יתברך, תודה לו ותשבחו על הנסים שהוא עושה אתך, תתבודד בין הפרקים, תודה ותהלל לה', ותראה שיהיה לאשתך מספיק חלב. וכשתקום מקדם כבר תוכל לבוא ולהשתתף בשעור דף היומי ולהתפלל עם הצבור, וכך תתחיל את היום כמו שצריך.

מהראש ישיבה שלך האוהב אותך מאד ומתפלל בעדך.

...

על ידי למוד גמרא יוצאים מפל הצרות והיסורים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויגש ד' טבת, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

אשריך ואשרי חלקך! שזכית ללמד ולסים את הש"ס. ידוע מה שאמר רבנו: "מי שסמים את הש"ס זוכה להמשיך על עצמו צלם אלקים".

עכשו תתחיל שוב את הש"ס; ללמד ולסים, ללמד ולסים, וכן תעשה כל ימי חייך.

על ידי שלומדים גמרא יוצאים מפל הצרות והיסורים; הגמרא משמחת. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (סנהדרין כד.) על הפסוק (איכה ג, ו): במחשכים הושיבני כמתי עולם - "זה תלמוד בבלי"; מקשה מוהרא"ש, איך אפשר לומר על תלמוד בבלי, הגמרא הקדושה, שהיא החשך, היא המיתה? מסביר מוהרא"ש הסבר יפה,

שְׁחַכְמֵינוּ וְזָכוּנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים לְאָדָם הַמְתְּלוֹנֵן : "חַיֵּי חַשׁוּכִים", "חַיֵּי אֵינָם חַיִּים אֲלֵא מִיָּתָה", יֵשׁ לָךְ עֲצָה, קַח אֶת הַגְּמְרָא הַקְּדוּשָׁה וְתִלְמַד אוֹתָהּ, "בְּמַחְשָׁפִים הוֹשִׁיבֵנִי" - הַחַיִּים חַשׁוּכִים לָךְ, "כְּמַתִּי עוֹלָם" - אַתָּה מְרַגֵּשׁ כְּמוֹ מֵת, יִשְׁנֶה עֲצָה בְּשִׁבְלֶךָ, "זֶה תִּלְמוּד בְּבָלִי" - קַח אֶת הַגְּמְרָא וְהִיא תֹאִיר לָךְ אֶת חַיֶּיךָ, הִיא תִּתֵּן לָךְ חַיִּים.

אני שמח אתך בהגיגת סיום הש"ס מרחוק מקום אבל בקרוב לכבות.

...

לתרגם את הספר "עצתו אמונה".

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויגש, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי עכשו את הספר 'עצתו אמונה' שאתה מתרגם; זה מאוד יפה, זה יחזיר הרבה בחורים ואברכים אל השם יתברך.

אחי היקר חזק ואמץ; תמשיך לתרגם את המכתבים ותפיץ אותם בקרב בחורים ואברכים, מי שידע קצת מה עובר היום על בני הנעורים... עוברים עליהם נסיונות קשים ומרים והספרים מחזקים אותם, הם נכתבים בשפה המובנת להם.

מה צריך יותר מלהיטיב עם יהודי; לחזק יהודי אחר. הבעל התניא הקדוש אמר בשם רבו הקדוש המגיד ממעזריטש זכותו יגן עלינו ששמע מפי הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו את השיחה הזאת: "נשמה יורדת לעולם וחייה פאן שבעים שמונים שנה - רק כדי לעשות טובה ליהודי אחר"; תשמע מלים מה זה להיטיב עם יהודי אחר: "כדאי לחיות שבעים שנה העקר לעשות טובה ליהודי אחר"; מה זה לעשות טובה ליהודי? לזכות אותו עם תורה, תפלה, מצות ומעשים טובים.
אני חייב לקצר פי אני מאוד עסוק, עוד אכתב לך יותר באריכות.

...

